

Но кой подписва прошеніето за общото въоруженіе на народа, ако пловдивци сж такива? То е други въпросъ; освенъ това подписъ полесно са дава отъ колкото голаганче!

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 146).

30. Марко Д. Балабановъ

Въ статията „Преди първото учредително събрание въ Търново и преди избирането на първия български князь“, Псп. кн. LXVIII, с. 650, Марко Д. Балабановъ съобщава, че въ неговия домъ въ Свищовъ (той е билъ вицегубернаторъ тамъ) често се уреждали срещи, въ които се разисквало върху бждещето устройство на освободена България. Присъжтствували Н. Геровъ, М. Дриновъ, К. Станишевъ, Т. Бурмовъ, Хр. Стояновъ, Д. Аневъ и др. Балабановъ пише:

Между друго въ тѣхъ се подигна не веднажъ въпросътъ, кой градъ да бже столица на възродената българска държава, и, въпрѣки нѣкои немаловажни възражения, преодоляваше мнението за София, която и стана отпосле такава.

31. Князь В. А. Черкаски

Князь Черкаски съ обявяване на Руско-турската война въ 1877 г. бива назначенъ да завежда гражданскитѣ дѣла въ заетитѣ отъ рускитѣ войски територии. Той споменува за София въ една докладна записка (Генераль-маіоръ Н. Р. Овсяный, Русское управление въ Болгаріи въ 1877—78—79 г. г. I. Завѣдывавшій гражданскими дѣлами при Главнокомандовавшемъ Дѣйствующей арміи д. с. с. князь В. А. Черкасскій. С. Петербургъ 1906, с. 287).

Если бы сербы были для военныхъ цѣлей временно двинуты къ Софіи, этой древнѣйшей и нынѣ имѣющей въ глазахъ болгаръ первостатейное политическое значеніе столицѣ Болгаріи, ихъ слѣдовало бы немедленно оттуда вывести въ указанный выше для нихъ районъ.

32. Князь А. М. Дондуковъ-Корсаковъ

Князь Черкаски умира внезапно и бива замѣстенъ отъ князь Дондуковъ-Корсаковъ, който презъ Русе пристига въ С. Стефано на 8. V. 1878 г., а на 2. V с. г. е вече „въ своята предполагаема резиденция Пловдивъ“ (Генераль-маіоръ И. Р. Овсяный, Русское управление въ Болгаріи въ 1877-78-79 г. г. II. Россійскій Императорскій Комиссаръ въ Болгаріи, генераль-адъютантъ князь А. М. Дондуковъ-Корсаковъ. С.-Петербургъ 1906, с. 11). „По Берлинскому трактату, мѣстомъ созыва именитыхъ болгарскихъ людей для выработки органическаго статута и выбора князя было назначено Тырново, древняя столица Болгаріи. Сюда же имѣлось въ виду перенести и резиденцію императорскаго комиссара, а потомъ образовать тамъ же и столицу княжества. Но противъ этого сильно возсталъ (въ значительной степени подъ влияніемъ М. С. Дринова) кн. Дондуковъ-Корсаковъ, который настаивалъ на переносѣ своей резиденціи въ г. Софію“ (тамъ, с. 40). За тая цель кн. Дондуковъ пише обширно писмо до военния министръ. Молбата му бива задоволена и